

Sygn. akt IV U 418/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

| | |
|-----------------|----------------------------|
| Przewodniczący: | SSR Barbara Kokoryn |
| Protokolant: | sekr. sądowy Tomasz Miłosz |

po rozpoznaniu w dniu 06 kwietnia 2018 r. w Olsztynie

sprawy B. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania B. K.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 23 maja 2017 roku nr (...).2017

oddala odwołanie

Transkrypcja uzasadnienia orzeczenia

Sygn. akt IV U 418/17

UZASADNIENIE

Odwołujący B. K. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 23 maja 2017 roku, numer (...).

Orzeczeniem tym Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności zaliczył B. K. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na skutek schorzeń o symbolu 05-R i 10-N.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim z symbolu 05-R i 10-N. Schorzenia, które czynią go niepełnosprawnym w stopniu lekkim, to dolegliwości związane z chorobą zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa z zespołem bólowym oraz dolegliwości bólowe stawów. Ma rozpoznane uszkodzenie nerwu strzałkowego prawego, które jest zaopatrzone ortezą. Obecnie stan kliniczny narządu ruchu jest upośledzony z ograniczeniem wydolności. Badany z ograniczeniem funkcji narządu ruchu nie wymaga okresowej pomocy osób trzecich do pełnienia ról

społecznych i nie wymaga także opieki na stałe albo długotrwale. Brak u niego jest znacznego ograniczenia możliwości samodzielnego poruszania się.

Sąd ustalił ten stan faktyczny na podstawie dokumentów związanych z historią choroby na kartach 16 do 20, 27-29, 38-39, które obejmują również opinie biegłych - lekarza ortopedy i neurologa - jak również dokumentów w aktach (...) o numerze (...).2017.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. K. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Zakres sporu między stronami sprowadzał się do ustalenia, czy odwołujący jest niepełnosprawny w stopniu lekkim, czy też w stopniu umiarkowanym. Odwołujący bowiem twierdził, że od wielu lat boryka się z problemami zdrowotnymi. Przedstawiając swoją dokumentację, jednocześnie kwestionował sposób przeprowadzenia badania przez biegłego we (...). Wskazał na swoje problemy zdrowotne i związane z nimi przyjmowane leki.

Zgodnie z artykułem 4 ustęp 1, 2, 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dziennik Ustaw numer 2046 z 2016 roku) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy lub zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Natomiast do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w istotny sposób obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Mając zatem na uwadze wyżej wymienione przepisy, Sąd doszedł do przekonania, że odwołujący może być zaliczony tylko i wyłącznie do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Sąd poparł opinię biegłych, którzy w sposób jasny i przekonujący przedstawili stan zdrowia odwołującego, a następnie uzasadnili przyjęte przez siebie wnioski.

Biegły neurolog podał, że odwołujący jest osobą z kilkuletnim wywiadem dolegliwości bólowych kręgosłupa, przebiegu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych oraz objawami uszkodzenia prawego nerwu strzałkowego. Z powodu tych dolegliwości leczony był ambulatoryjnie i hospitalizowany. Obecnie badaniem przedmiotowym stwierdza się niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego i stawów barkowych, zaznaczone objawy rozciągowie kończyn dolnych, objawy uszkodzenia prawego nerwu strzałkowego. W związku z tym biegły uznał, że schorzenia powodują naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do sprawności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach. Wskazał biegły również, że badany nie spełnia przesłanek określonych w artykule 8 ustęp 3a punkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1977 roku - Prawo o ruchu drogowym. Biegły ustalił, że wszystkie kończyny odwołującego są w miarę sprawne. Kończyny górne mają siłę i napięcie mięśniowe prawidłowe, a odruchy z kończyn górnych są bez zaburzeń czucia. Kończyny dolne mają siłę i napięcie mięśniowe prawidłowe z niewielkimi zanikami mięśniowymi podudzia prawego. Różnica obwodów jest 1 centymetr. Objawy rozciągowie są obustronnie – plus/minus, OK plus, (...) plus, (...) minus. Zaburzenia czucia dotyku na podudziu i stopie prawej. Ograniczenia ruchomości stopy prawej - brak jest zgięcia grzbietowego, śladowe zgięcie podeszwowo. Biegły neurolog wprost wskazał, że chód odwołującego w butach z ortezą stopy prawej, utykający na prawą kończynę dolną, bez innych poza ortezą przyrządów ortopedycznych, bez butów i ortezy następuje opadanie stopy prawej. Chód na palcach i pięcie prawej jest niemożliwy. Próby zbornościowe i próba R. są prawidłowe. Ruchomość kręgosłupa szyjnego nieznacznie ograniczona we wszystkich płaszczyznach. Ocena ruchomości kręgosłupa L-S jest niemożliwa, gdyż badany nie wykonuje skłonów. Napięcie mięśni przykręgosłupowych w okolicy L-S należy ocenić jako prawidłowe.

Biegły stwierdził, że jest niewielkie ograniczenie ruchomości obu stawów barkowych - poprawa ruchomości w stosunku do badania biegłego ortopedy. Nieprawidłowa jest oś lewa kończyny górnej - jest zaznaczona. Jednocześnie trzeba wskazać, że skoro biegły ortopeda, biegły neurolog zgodzili się ze stanowiskiem Sądu, że choroba odwołującego ani nie uniemożliwia, ani nie ogranicza odwołującemu samodzielnego poruszania się w stopniu znacznym, to do odwołującego nie mają zastosowania przepisy artykułu 8 ustęp 3a cytowanej ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym.

Skoro opinie są wystarczająco precyzyjne i wyczerpująco analizują przedstawione zagadnienie, są skonstruowane logicznie i spójnie, Sąd je poparł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia. W oparciu zaś o treść artykułu 477(14) paragraf 1 kpc, oddalił odwołanie.

Poprawiono pod kątem gramatycznym, interpunkcyjnym i stylistycznym bez ingerencji w merytoryczną treść uzasadnienia.

O., dnia 16.04.2018r.

SSR Barbara Kokoryn